

φίας τοῦ εὐγενοῦς τῆς „Κλειῶς“ συνεργάτου εἶνε διακεχυμένη καὶ εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα ἔργα.

— „Δικηγορικὸς Σύλλογος Ἀθηναίων. Περιοδικὸν ἐν τέλει ἑκάστου μηνὸς ἐκδιδόμενον καὶ περιέχον τὰ πρακτικὰ τοῦ Συλλόγου, διατριβὰς νομικὰς, τὴν νομολογίαν τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων καὶ ἀγγελίας ἀφορώσας

εἰς τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἑνώσεως, 1886.“ „Ἐξεδότησαν ἐκ τοῦ δευτέρου τόμου ὁκτὼ μέχρι τοῦδε φυλλάδια. Ἀπευδουτέον διὰ τὴν κτήσιν τοῦ χρησίου καὶ πρακτικοῦ τούτου ἔργου πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Βυζαντινὴν κ. Κάρλον Βάμπεργ.

ΣΥΡΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο δεκαπενθήμερον, καθ' ὃ ἀπεφάσισαν ὁ ἀποχωρήσῃ τῆς ἐξοχικῆς τῶν διαμονῆς καὶ αἱ μᾶλλον πείσμονες ὅπαδοι τοῦ ἀγροτικοῦ βίου, γίνονται αἱ προπαρασκευαί καὶ αἱ διαφοροὶ προκαταρκτικαὶ ἀπόπειραι περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν διάταξιν τῶν κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα μελλουσῶν νὰ ἐπικρατήσῃ συρμικῶν καινοτομιῶν. Διὰ τοῦτο διαρκούσης τῆς μεταβατικῆς ταύτης περιόδου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐρωμεν εἰς τὰ ἐνδύματα τῶν ἐνταῦθα κυριῶν ἐνιαυτὸν τινα χαρακτηριστὰ, ἀλλὰ μᾶλλον παρατηροῦμεν ἐπικρατοῦσαν μίαν σύγχυσιν καὶ ταραχήν, ἀνάλογον πρὸς τὰς ὁρέξεις ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς κομψοσυμμένης, προερχομένην ἐκ τῶν στιγμιαίων τῆς ἰδιοτροπιῶν. Τὴν αὐτὴν σύγχυσιν, ἣν βλέπομεν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸ κόψιμον, εὐρίσκουμεν ἐπίσης καὶ περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ κατὰ τὴν τῶν χρωμάτων τοῦ ἱματισμοῦ. Ἄν αἱ γυναῖκες ἀπεφασίζον, πρὶν ἢ παραδώσῃ τὰ ὑφάσματα εἰς χεῖρας τῶν ραπτριῶν, νὰ ἐξετάσῃσιν ὀλίγον καὶ τίνα ἐνέργειαν ἐξακουσί τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεγόμενα χρώματα, τὸ κέρδος θὰ ἦτο διπλοῦν, διότι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν βλέπόντων καὶ θαυμαζόντων αὐτὰς δὲν θὰ ἐταλαιπωροῦντο ματαίως, καὶ αὐταὶ θὰ ἐπαρουσιάζοντο εἰς τοὺς περιπάτους καὶ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν θεάτρων καὶ τῶν μουσικῶν συναυλιῶν μετὰ μεγαλειτέρας χάριτος καὶ μεγαλοπρεπείας. Εἶδε λοιπὸν αἱ φιλάρεσκοι θυγατέρες τῆς Εὐσας νὰ λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν τὰς ἐξῆς ὀλίγας γραμμὰς περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν καθ' ἑκάστα χρωμάτων καὶ νὰ θελήσῃσιν ὁ ἀπαλλάξῃσιν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ πολλῶν, φρίκην ἐμποιοῦντων, θεαμάτων. Καὶ ἐν πρώτοις νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, ὡς τὰ μάλιστα διαδεδομένον εἰς τὰς γυναικεῖς ἐνδυμασίας. Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀνθρώπινον ὀφθαλμὸν εἶνε διπλῇ, ἐφ' ἧσον εἶνε ἢ μᾶλλον ἀνοικτόν, ἢ μᾶλλον βαθύ. Τὸ ἀνοικτὸν ἐρυθρὸν ὑποδεικνύει χάριν καὶ ἐρασμιότητα καὶ ἀρμυρίζει ἰδίως εἰς τὰς νεάνιδας, ἐν ᾧ τὸ βαθύ ἐρυθρὸν εἶνε σημεῖον σοβαρότητος καὶ βασιλικῆς ἀξιοπρεπείας, ἰδιάζει δ' ἐπομένως εἰς τὰς μᾶλλον προβεβηκυῖαν ἑχούσας τὴν ἡλικίαν κυρίας. Τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχε καὶ ὁ Γκαίτε λέγων ὅτι: „ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ χρῶμα τοῦτο, ἐκεῖ καὶ ἡ συναναστροφὴ εἶνε πάντοτε σοβαρὰ καὶ μεγαλοπρεπής“. Ἡ αὐτὴ διάκρισις παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ κυανοῦν καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα τὰ ἀπλὰ χρώματα, ὅτι δηλαδὴ τὸ μὲν ἀνοικτὸν εἶνε πρόσφορον διὰ τὰς νεάνιδας, τὸ δὲ βαθύ ἀρμυρίζει εἰς τὰς πρεσβυτέρας κυρίας. Τὸ ἀνοικτὸν κυανοῦν προκαλεῖ αἰσθήματα γλυκείων πύθων καὶ βρεμβώδους μελαγχολίας, ἐν ᾧ τὸ βαθύ, κλίνει μᾶλλον πρὸς τὸ μέλαν χρῶμα, ἐμποιεῖ θλιβεράν καὶ μᾶλλον ψυχρὰν ἐντύπωσιν. Καθὼς ὅμως τὸ κυανοῦν χρῶμα μεταβαίνει ἀμέσως πρὸς τὸ μέλαν, οὕτω καὶ τὸ κίτρινον, τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τοῦ κυανοῦ, ἔχει τὴν στενοτάτην πρὸς τὸ φῶς συγγένειαν, διὰ τοῦτο ἡ θέα του εἶνε μᾶλλον εὐχάριστος καὶ γλυκεῖα εἰς τὰς αἰσθήσεις μας (ἰδέτε τὸν ἐν τῷ βαλάντιῳ Σας χρυσόν!). Περὶ τοῦ χρώματος τούτου ὁ Γκαίτε λέγει ὅτι „τέρπονται οἱ ὀφθαλμοί, τὸ στήθος εὐρύνεται καὶ φαιδρότης καταλαμβάνει τὴν ψυχὴν, ἀμέσως ἔξ αὐτοῦ θερμαινόμενῃ“.

Πρέπει ὅμως νὰ ᾔνε ὅσον τὸ δυνατόν γνήσιον καὶ καθαρὸν, διότι τὸ χρῶμα τοῦτο εἶνε τὸ εὐαίσθητότατον πάντων, εὐαίσθητότερον ἀκόμη καὶ αὐτοῦ τοῦ λευκοῦ. Ἐκ τοῦ κίτρινου καὶ κυανοῦ χρώματος παράγεται τὸ πράσινον, τὸ ὅποσον ἐνομαζοῦσι καὶ χρῶμα τῆς φύσεως. Εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ καταβάλλεται μεγάλη προσοχή, διότι ἐκ τοῦ ἄλλου χρώματος πρὸς ὃ συνδυάζεται, ἐξαρτᾶται νὰ προκαλέσῃ εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον αἰσθημα, αὐτὸ δὲ καθ' ἑαυτὸ ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν ἀπλότητος καὶ ἀφελείας. Φυσικὸν εἶνε ὅτι τὸ μέλαν ἐμποιεῖ ζοφερὰν, τὸ δὲ λευκὸν χρῶμα φαιδρὰν ἐντύπωσιν, διότι ἀμφοτέρω κυρίως δὲν εἶνε χρώματα,

ἀλλὰ παριστάνουσιν ἢ ἔλλειψιν, ἢ παρουσίαν φωτός. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ μέλαν παρ' ὅλοις τοῖς λαοῖς θεωρεῖται ὡς χρῶμα πένθους. Μεταξὺ ὅμως τῶν προηγουμενῶν χρωμάτων δὲν ἀνεφέραμεν καὶ τὰ παραγόμενα ἐκ τῆς καταλλήλου καὶ ἐπιτηδείας αὐτῶν ἀναμίξεως πρὸς ἄλληλα. Τὸ μίγμα τοῦ ἐρυθροῦ καὶ κίτρινου παράγει τὸ ἐρυθροκίτρινον, φλογερὸν τοῦτο καὶ ἡδυπαθὲς χρῶμα, ἐμποιοῦν εἰς τοὺς βλέποντας ἐντύπωσιν περιπαθείας, τὸ δὲ ἐρυθροκύανον ἢ τὸ χρῶμα τοῦ λειρίου δὲν εἶνε μὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ νεκρὸν, ἀλλὰ στερεῖται πάσης θερμῆς, οὕτως εἰπεῖν, φαιδρότητος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται τίνα χρώματα δέον νὰ προτιμῶσιν αἱ νεάνιδες καὶ τίνα αἱ πρεσβυτεῖδες, δὲν ἐλέγχῃ ὅμως ἀκόμη καὶ πῶς πρέπει νὰ συνδέωνται πρὸς ἄλληλα τὰ διάφορα χρώματα. Τὸ ἀπλοῦν χρῶμα παράγει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὴν πόθον τῆς ποικιλίας καὶ ἀλλαγῆς, διότι μία καὶ ἡ αὐτὴ διαρκὴς ἐντύπωσις καθίσταται ἐπὶ τέλους νεκρά. Ἐχόντες ὅμως γνώμονα τὰς ἀνωτέρω σημειώσεις, εὐκόλως δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐπὶ τὸ ἀρμονικώτερον συνδυάζονται αἱ διαφοροὶ ἀποχρώσεις εἰς τὰ ἐνδύματά μας, τὰ ὅποια ἐν συνόλῳ πρέπει νὰ προκαλῶσιν εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Ἐκ τῶν προτέρων λοιπὸν λέγομεν, ὅτι τὰ ἀντίθετα χρώματα συνδυαζόμενα πάντοτε εὐάρεστοι τὴν ὄρασιν τοῦ θεωμένου. Τὸ κυανοῦν ἔχει ὡς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον τὸ κίτρινον, ὁ δὲ συνδυασμὸς ἀμφοτέρων τούτων εἶνε μαγευτικὸς, καὶ μάλιστα ἂν τὸ κυανοῦν ἔχη φωτεινὰς μᾶλλον τὰς ἀποχρώσεις του. Τὸ πράσινον καὶ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα εἶνε ἀντίθετα πρὸς ἄλληλα καὶ παρέχουσιν ὄψιν ὑποφερτὴν, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ δέλξωσι τὰς αἰσθήσεις μας. Οἱ κάτοικοι τῶν νοτιωτέρων κλιμάτων ἔχουσι φυσικὴν τινα κλίσιν πρὸς τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἐρυθροῦ καὶ κίτρινου χρώματος, ὅστις καὶ ἀρμονικὸς εἶνε καὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ προξενεῖ φαιδρὰν ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐκταθῶμεν εἰς ἄκακον πολυλογίαν, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἕκαστος δύναται μόνος νὰ ἐξεύρῃ τὸν ἀρμονικώτερον συνδυασμὸν τῶν διαφόρων χρωμάτων, ὅταν δὲν λησμονῇ τὴν ἀρχήν, ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέγῃ χρώματα ἀρμόζοντα πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν χαρακτὴρά των. Πρὸ παντὸς ὅμως δέον ἀσθητικῶς ὁ ἀποφεύγωνται τὰ συγγενῆ πρὸς ἄλληλα χρώματα, ὡς τὸ κίτρινον καὶ ἐρυθροκίτρινον, τὸ ἐρυθρὸν καὶ κροκοβαφές, τὸ κυανοῦν καὶ ἐρυθροκύανον τὸ πράσινον καὶ τὸ κίτρινον, τὸ κυανοῦν καὶ τὸ πράσινον, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγει καὶ ὁ Γκαίτε, οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ ἀνόμαζον καὶ χρῶμα τῶν γελωτοποιῶν. Ἀλλὰ διὰ τῆς καταλλήλου συναρμογῆς φωτεινῶν καὶ σκοτεινῶν χρωμάτων παραγίνονται πολλὰ χρωματιστικὰ ἀποχρώσεις, ὧν ἡ ἐπενέργεια καθίσταται ἔτι μᾶλλον τερπνὴ καὶ εὐχάριςτος διὰ τοῦ συνδυασμοῦ πρὸς τὸ λευκόν, ἢ προσλαμβάνει αὐστηρὸν καὶ ζοφερὸν χαρακτὴρα διὰ τῆς ἀναμίξεως μετὰ τοῦ μέλανος.

Ἐπὶ τῇ βάσει λοιπὸν τῶν ἀρχῶν τούτων πρέπει καὶ αἱ ἡμέτεραι γυναῖκες νὰ κατασκευάζωσι τὰ διάφορα ἐνδύματά των, προσπαδοῦσαι πάντοτε διὰ τῆς ἀρμονικῆς κατατάξεως τῶν ἐπ' αὐτῶν χρωμάτων νὰ παρέχῃσιν καὶ μίαν εὐάρεστον ἀπόλαυσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θαυμαστῶν των, καὶ ὅχι νὰ περιέρχωνται τὰς ἐδούς καὶ τὰς πλατείας φέρουσαι ἐρυθρὰν βλοῦζαν, κυανὴν ἐσθῆτα μετὰ πρασινοβαφοῦς παρυφῆς καὶ κίτρινα χειρόκτια. Ὡς γνώμων πρέπει νὰ λαμβάνεται ἡ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἐνέργεια τῶν χρωμάτων, ὧν ἕκαστον φέρει καὶ ἑνα ἰδιαίτερον χαρακτὴρα καὶ ἐπομένως προκαλεῖ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ μίαν ἰδιαίτεραν διαθέσιν, ὥστε οὐχὶ ἀδίκως ἐλέγχθη ποτὲ περὶ ἐνὸς Γάλλου, ὅτι: „il prétendait que son ton de conversation avec Madame était changé depuis qu'elle avait changé en cramoisi le meuble de son cabinet, qui était bleu!“

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Πῶς διανέμονται αἱ ἐπιστολαὶ ἐν ἄλλαις χώραις; Ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλάδιῳ (σελ. 240) ἐξεθέσαμεν συντόμως τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ διανέμονται αἱ ἐπιστολαί, συνεχίζομεν δὲ σήμερον τὰς βραχείας περὶ τοῦ περιέργου τούτου ζητήματος σημειώσεις. Ἐκ τῶν ἤδη σημειωθέντων οὐ μόνον οἱ φιλόκαλοι γραμματοσῆμων

συλλογεῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶς τις μακρὰν τῶν οἰκείων καὶ φίλων ἀποδημήσας καὶ τακτικὴν πρὸς αὐτοὺς ἔχον ἀλληλογραφίαν ἢ ἕνεκα ἐμπορικῶν ὑποθέσεων μὲ διάφορα ἐμπορικὰ κέντρα ἀλληλογραφῶν, πείθεται, ὅτι ἐν Ἀνατολῇ δὲν ἐπετεύχθη ἔτι ὅπως οὖν ἀνεκτὴ τῶν ταχυδρομείων ὑπηρεσία. Τὸ ἐμπόριον καὶ ὁ τύπος, πράγματα οὐχὶ ἀπρακτοῦντα παρ' ἡμῶν, τὸν κυριώ-

τατον τῆς προκοπῆς αὐτῶν ὅσον διακινδυνεύουσιν ἐν τῇ ἑλλειπεί τούτῃ παρ' ἡμῶν ταχυδρομικῇ ὀργανώσει, ὅτι δὲ ἀλλαγὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ συμβῇ καὶ θεωρεῖται ὡς ἀποτρόπαιος σπανιότης ἔστιν συμβῇ, τοῦτο εἰς τὰ μέρη μας εἶνε φυσικὴ συνέπεια τῶν πραγμάτων καὶ γενόμενον μόνον διαμαρτυρήσεις τῆς ἀνάγκης δημοσιογραφίας προκαλεῖ. Ἐν Ἑλλάδι παρατηρεῖται βεβαίως ἰκανὴ πρόοδος, ἀλλὰ μόνον οἱ ἐν Γερμανίᾳ διαβιῶσαντες δύναται νὰ ἀπαριθμήσῃσι τὰ πλεονεκτήματα, ὧν ἀπολαύει τὸ ἐνταῦθα δημόσιον ὡς ἐκ τῆς πεφωτισμένης καὶ πάντοτε ἀγρυπνοῦσης ταχυδρομικῆς διευθύνσεως. Ἡ μόρφωσις τελείων τοῦ εἶδους ὑπαλλήλων εἶνε τῶν ὄντι περιφανέστατον γνώρισμα τῆς γερμανικῆς ἡμερώσεως, δὴ ἐκπαιγῇ δὲ καὶ ὁ λογιώτερος καὶ πρακτικώτερος Ἀναθλίτης βλέπων πῶς διὰ πενιχρᾶς μισθοδοσίας ἐργάζονται ἀνεκδοτάως καὶ ἐπιστημονικῶς τοιοῦτοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι λειτουργοί.

Οἱ δεικνύοντες καὶ εὐρετικώτατοι Ἀμερικανοὶ πολλοὶ ὑπολείπονται τῶν Εὐρωπαίων κατὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἄλλην διευκόλυνσιν τῆς διανομῆς τῶν ἐπιστολῶν, διότι, φαίνεται, ἡ εὐφυΐα καὶ ὅλα συλλήβδην τὰ πνευματικὰ προσόντα εἶνε ἴσα τῷ μηδενί, ὅταν δι' αὐτῶν ἐπιζητῶμεν νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὴν εὐταξίαν, τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἀνελλιπῇ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πράγματι δὲ στρατιωτικὴ πειθαρχία εἶνε ἡ βᾶσις τῆς ἐν Γερμανίᾳ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν Ἀμερικῇ λοιπὸν ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα ἐκφωνήσεως τῶν διευθύνσεων τῶν ἐπιστολῶν πρὸ τῶν παραθύρων τῆς κατοικίας τοῦ παραλήπτου, εἰς τὰς μεγάλας δὲ πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν αἱ γυναῖκες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καιροφυλακοῦσιν εἰς τὰ παράθυρα καθ' ὥρισμένας τῆς ἡμέρας ὥρας τοὺς διανομείς, οἵτινες διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς καὶ διὰ συρίκτρας γνωστοποιοῦσι τὴν παρουσίαν των. Τότε ὅλοι καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν οἰκιῶν ὠτακουστοῦσι καὶ μετὰ παλμῶν ἀναμένουσι τὴν ἐκφωνήσιν τοῦ ἰδίου ὀνόματος, σπεύδουσι δὲ εἰς τὸν δρόμον οἱ εὐτυχήσαντες. Ἡ μέθοδος αὕτη οὐσιαστικῶς βέβαια παραβάλλεται πρὸ ἀπόρητον τῆς ἐπιστολογραφίας, διότι ὅλη ἡ γειτονεῖα εἶνε πάντοτε ἐνήμερος τῆς παραλαβῆς ἐκάστης ἐπιστολῆς, ἔπειρ πολλὰκις ἔχει τις λόγους νὰ τηρῇ μυστικὸν ἢ τοῦλάχιστον οὐχὶ πασίγνωστον. Ἐν ταῖς μικροτέραις πόλεσιν ὑπάρχει ὅλως διάφορος τρόπος τῆς παραλαβῆς τῶν ἐπιστολῶν, οἱ πλεῖστοι δηλ. τῶν κατοίκων ἔχουσι ἰδιαίτερα γραμματοκιβώτια ἐν αὐτῇ τῇ Ταχυδρομείῳ, τοῦ ὁποῦ οἱ ὑπάλληλοι ρίπτουσιν εἰς αὐτὰ, κατὰ τὰς ἐπιγεγραμμένας διευθύνσεις, τὰς ἐπιστολάς, λαμβανομένας κατόπιν ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ κλειδοκράτορος ἰδιοκτητοῦ. Εἰς ἄλλας πάλιν πόλεις ἐκδίδεται ἰδιαίτερα τοῦ οἴκειου ταχυδρομικοῦ Τμηματος ἐφημερίδα, ἐν ᾗ δημοσιεύονται αἱ διευθύνσεις τῶν καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν παραμεναυσῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας παραλαμβάνουσιν ἐκεῖθεν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἀλλ' αἱ ἀμερικανικαὶ αὗται πρωτοτυπία μαρτυροῦσι μὲν τὸ πολυμήχανον τῶν κατοίκων τοῦ νέου κόσμου, δὲν ἐπαρκοῦσιν ὅμως εἰς τὴν πρακτικὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χρόνου, ὃν μάλιστα σκοπεῖ ἐπιστημονικῶς νὰ οἰκονομήσῃ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία. Ἐν Ἰαπωνίᾳ, τῇ ἀσιατικῇ ταύτῃ Ἀγγλίᾳ,

ὅμοιον εἰσέχθη σύστημα δι' ἀμερικανοῦ διοργανωτοῦ καὶ πολλαχοῦ δὲ τῆς Εὐρώπης ἐγένοντο ἀπόπειραι τοιαύτης ταχυδρομικῆς λειτουργίας, ἀλλ' ἀπέτυχεν ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ καὶ ταῖς Κάτω Χώραις προσημειωθέντος τοῦ γερμανικοῦ ὀργανισμοῦ.

Τοιαύτη εἶνε λοιπὸν ἡ μέθοδος τῆς διανομῆς τῶν ἐπιστολῶν κατὰ τὰς διαφόρους χώρας. Προκειμένου περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, εἶνε δίκαιον νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι δὲν δικαιούμεθα ἐπὶ τοῦ παρίντος νὰ ἔχωμεν μείζονας ἀπαιτήσεις, διότι οὔτε ἡ μεγάλη μισθοδοσία οὔτε ἡ εἰσαγωγή τελειοτάτου συστήματος συντελεῖ τόσον εἰς τὴν ἀπαιστον λειτουργίαν τῶν ταχυδρομείων, ὅσον αὐτὴ ἡ μόρφωσις τῆς κοινωνίας, ἥτις παρέχει εἰς τὴν πολιτείαν τὰ μέλη της πρὸς μισθοφόρον ὑπηρεσίαν καὶ κατόπιν, ἀναλόγως τῆς ποιότητος τοῦ ὄργανου, τὸ ὅποιον παρέδωκεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀπαιτήσεις της. Ταῦτα, διὰ νὰ μὴ νομισθῇ, ὅτι ἐκθειάζοντες τὰ τῶν ξένων καταφρονοῦμεν τὰ ἡμέτερα ὡς συστηματικοὶ τινες ἀπαισιδόχοι.

Ἀλλ' ἐκεῖνο πάλιν τὸ νευρὸσπαστον Ἀφγανιστάν, τὸ περίφημον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὡς μεταίχμιον τῆς ἀγγλορωσικῆς ἐν Ἀσίᾳ ἐπικρατήσεως, ἤρχισε νὰ χρωματίζῃ ἀπὸ τινος τὰ κυκλοτερῆ γραμματόσημά του, καὶ κατὰ τὸ παρατεθειμένον ὑπόδειγμα κυκλοφοροῦσι τώρα ἑνέα παραδὰ χρώματα κατὰ τρεῖς διαφόρους ἀξίας.

Ἐν Βελγίῳ πρὸ τετραετίας εἰσέχθη νέον εἶ-

δος, κατὰ τὸ παρατεθειμένον ὑπόδειγμα, γραμματοσήμων, προωρισμένων διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ κομψότατον τοῦτο πολυγωνικὸν γραμματόσημον ἐπιτίθεται ἐν εἶδει σφραγίδος ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς ἐπαφῆς τῶν λωρίδων τοῦ τηλεγραφικοῦ φακέλλου, ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶνε συγχῆ ἡ ἀπὸ πύλεως εἰς πόλιν διαβίβασις τοιούτων φακέλλων, διὰ τοῦτο σπανίως περιέρχονται τὰ γραμματόσημα ταῦτα εἰς χεῖρας τῶν συλλογῶν, οἵτινες μετ' ἀθυμίας βλέπουσι πάντοτε κενὴν τὴν εἰς τὰ λευκώματά των ὑποδεικνυομένην θέσιν.

Τὰ παρ' ἡμῶν „εἰσπρατεῖα“ ταχυδρομικὰ τέλη λέγονται γαλλιστὶ „à percevoir“, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ δὲ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐκδοδόμενα γραμματόσημα κυκλοφοροῦσιν ἀπὸ τινος καὶ ἀνευ τῶν ὀπισθίων ὑδρογραφιῶν (ἡμισελήνου καὶ ἀστερίσκου), αἵτινες εἶνε μὲν κάλλιστα κατὰ τῶν παραχαρακτῶν φυλακτῆρια, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἄσκοποι διὰ τοιοῦτου εἶδους γραμματόσημα, ὧν ἡ χρῆσις γίνεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ μόνῃς τῆς ταχυδρομικῆς ὑπαλληλίας.

Πρὸς τοὺς νέους τῆς „Κλειῶς“ συνδρομητὰς ἐπαναλαμβάνομεν λεγοντες, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐκδοσις τοῦ ἡμετέρου φύλλου κατὰ τὸ Β' ἔτος ἤρχισεν ἐκπρόθεσμως, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκδοσις τῶν καθ' ἑκάστη τευχῶν δα γίνεται ἐπὶ τινὰ εἰσέτι χρόνον βραδυτέρον τῆς ὀρισμένης ἡμερομηνίας.

Τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμοις κ. κ. Συνδρομηταῖς τῆς „Κλειῶς“ ἀγγέλλομεν ὅτι αὐτοὶ ἐπιστάσια ἀνετέθη τῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Γεωργίῳ Τσαγκαρουσιάνῳ, φιλοτίμῳ ἀνεψιῷ τοῦ πολλὰς παρασχόντος τῷ φύλλῳ τούτῳ ἐκδουλεύσεως Ἰωάννου Τσαγκαρουσιάνου.

κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήριον. Φάκελλος μετὰ μερικῶν βιβλίων ἐστάλη ἡμῖν, δὲν δα' λείψωμεν δὲ νὰ Σᾶς δώσωμεν ἐγκαίρως καὶ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίες. — κ. Ν. Δ. Α. εἰς Βελιγράδιον. Ἐσημειώσαμεν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Γ. Μ. Χ. εἰς Βατοῦμ. Ἐσημειώσαμεν καὶ ὡς βλέπετε

συνεμορφώθημεν. — κ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὰ αἰτηθέντα φυλλάδια ἀπεστάλησαν. — κ. κ. Θ. Εὐστρ., Θ. Ζ., Ν. & Γ. Α. καὶ Συντρ., Γ. Μ., Γιούδης Κ. Β. εἰς Τερζέστην. Ἐλάβομεν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ε. Σ. εἰς Kronstadt, κ. Γ. Ζ. εἰς Sadagora, κ. Γ. Ζ. εἰς Μόναχον. Ἐλήφθησαν καὶ Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κα. Ε. Κ. εἰς Βροσθένιον. Προσεχῶς λαμβάνετε. — κ. Γ. Π. Μ. εἰς Σφόρον. Ἐλήφθησαν. Ἡ παραγγελία Σας κατὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὑποσχέσεις διεκπεραιοῦται ἐντὸς δύο-τριῶν ἡμερῶν. — κ. Γ. Β. εἰς Ἀθήνας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν. Ἐπιστολή μας ἀκολουθεῖ. — κ. Μ. Μ. εἰς Ἀθήνας. Σᾶς εἰμεθα λίαν ὑπόχρεοι διὰ τὰς εὐγενεῖς ὑμῶν διαθέσεις. — κ. Σ. Π. εἰς Ἀθήνας. Δι' ἐπιστολῆς μας θέλομεν γνωρίσει ὑμῖν τὸ αἶτιον. — κ. Α. Ε. Μ. εἰς Ἀγγίαν. Ἡ ἐπιστολή Σας ἐλήφθη καὶ λίαν προσεχῶς λαμβάνετε τὰ αἰτηθέντα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ὁ Λεονάρδος Βίγκιος (μετὰ εἰκόνας) ὑπὸ Φιλίστορος. — Περὶ τῶν συμβολικῶν πτηνῶν. — Εἰς διάλογος Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου ὑπὸ Φιλίστορος. — Ἡ Ἑπαίτις (Διήγημα — συνέχεια). — Βιωτικὰ παραγγέλματα. — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, τὸ πρῶτον τηλεφώνον, μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Τὰ σῶμα τοῦ Σορρέντου. — Οἱ μέγιστοι τοῦ κόσμου ποταμοί. — Οἱ κάτοικοι τῆς Ρωσίας. — Ἰσπανικὴ εὐγένεια. — Ἡ δηνσιμότης ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν. — Ὁ Κατάλογος τῆς λονδινεῖου βιβλιοθήκης.) Βιβλιοθήκη. — Συρρικμὰ παρατηρήσεις. — Γραμματόσημα, μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Μικρὰ Ἀλληγογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Κάρολος Πύλντ (ἐν σελ. 241). — Αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Λεονάρδου Βιγκίου, κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ Ἰουλίου Σράδερ (ἐν σελ. 245). — Νοτιοαμερικανικὰ κολύβρια, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Γκέρνιχ (ἐν σελ. 249). — Δύο εἰκόνας καταφράκτων τηλεβόλων συστήματος Γκροῦζων (ἐν σελ. 252) καὶ ἡ πρώτη τηλεφωνικὴ μηχανὴ τοῦ Φίλιππου Ράις (ἐν σελ. 252).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.